

sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omninationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus.

Capitulum. 1. Cor. xj. e

Ratres, Ego enim accepi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducate : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur : hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi Corporis mysterium, Sanguinisque pretiosi, Quem in mundi pretium Fructus ventris generosi Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus Ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, Sparso verbi semine,

Sui moras incolatus Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ Recumbens cum fratribus,

Observata lege plene Cibis in legalibus, Cibum turbæ duodenæ Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem efficit :

Fitque sanguis Christi merum,

Et si sensus deficit :

Ad firmandum cor sincerum

Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum

Veneremur cernui :

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui :

Præstet fides supplementum

Sensuum defectui.

Genitori, Genitroque

Laus et jubilatio, Salus, honor, virtus quoque

Sit et benedictio :

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

Amen.

V. Panem de cœlo præstitisti eis. **R.** Omne delectamentum in se habentem.

Ad Magnif. Añã. O quam suavis est * Domine spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de cœlo præstito, esurientes reple bonis, fastidiosos divites dimittens inanes.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti : tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis.

Ad Completor. et per Horas in fine Hymn. dic.

Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem adoremus dominantem Gentibus : * Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus.

Sacris solenniis juncta sint gaudia, Et ex præcordiis sonent præconia ; Recedant vetera, nova sint omnia, Et opera.

Noctis recolitur cœna novissima, Qua Christus creditur agnum et azyma Dedisse fratribus, juxta legitima

Priscis indulta patribus.

Post agnum typicum, expletis epulis,

Corpus Dominicum datum discipulis,

Sic totum omnibus, quod totum singulis,

Ejus fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis ferculum,

Dedit et tristibus sanguinis poculum,

Dicens, Accipite quod tradido vasculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,

Cujus officium committi voluit

Solis Presbyteris, quibus sic congruit,

Ut sumant, et dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hominum ;

Dat panis cœlicus figuris terminum :

O res mirabilis, manducat Dominum

Pauper, servus, et humilis.

Te trina Deitas unaque poscimus,

Sic nos tu visita, sicut te colimus :

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábi-
tas. Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Fructum salutífe-
rum.

Psalmus j.

Béatus vir, qui non
ábiit in consílio
impiórum, et in via
peccatórum non stetit * et
in cáthedra pestiléntiæ
non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
témptore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæ-
cúmque fáciet prospera-
búntur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis,
quem prójicit ventus a
fácie terræ.

Ideo non resúrgent ím-
pii in iudicio : * neque
peccatóres in concílio ju-
stórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum períbit.

Añã. Fructum salutífe-

rum gustándum dedit Dó-
minus mortis suæ témpo-
re.

Añã. A fructu fruménti.

Psalmus íb.

CUM invocárem exau-
dívit me Deus justi-
tiæ meæ : * in tribulatióne
dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióne meam.

Fílii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid di-
ligitis vanitátem, et quæ-
ritis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum : * Dóminus exáu-
diét me cum clamávero
ad eum.

Irascímini, et nolíte pec-
cáre : * quæ dicitis in cór-
dibus vestris, in cubílibus
vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium
justítiæ, et speráte in Dó-
mino. * Multi dicunt :
Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos
lumen vultus tui Dómi-
ne : * dedísti lætítiam in
corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam et requiéscam ;

Quóniam tu Dómine sin-
guláriter in spe * consti-
tuísti me.

Añã. A fructu fruménti
et vini multiplicáti fidé-
les in pace Christi requié-
scent.

Añã. Communióne cá-
licis.

Psalmus xv.

CONSÉRVA me Dómine,
quóniam sperávi in
te. * Dixi Dómino : Deus
meus es tu, quóniam
bonórum meórum non
eges.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificávit omnes
voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infir-
mitátes eórum : * póstea
acceleravérunt.

Non congregábo con-
ventícula eórum de san-
guínibus : * nec memor
ero nóminum eórum per
lábiam meam.

Dóminus pars hereditá-
tis meæ, et cálicis mei : *
tu es, qui restitues here-
ditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi
in præcláris : * étenim
heréditas mea præclára
est mihi.

Benedicám Dóminum,
qui tribuit mihi intellé-
ctum : * însuper et usque
ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum
in conspéctu meo sem-

per : * quóniam a dextris
est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est
cor meum, et exsultávit
lingua mea : * însuper et
caro mea requiéscet in
spe.

Quóniam non derelín-
ques ánimam meam in
inférno : * nec dabis San-
ctum tuum vidére corrupti-
ónem.

Notas mihi fecísti vias
vitæ, adimplébis me lætí-
tia cum vultu tuo : * de-
lectatiónes in dextera tua
usque in finem.

Añã. Communióne cáli-
cis, quo Deus ipse súmi-
tur, non vitulórum san-
guine, congregávit nos
Dóminus.

V. Panem cœli dedit
eis. *R.* Panem Angelórum
manducávit homo.

*Lectiones de Scriptura
occurrente, cum RR. ut
infra. [308]*

*In Quadragesima vero
dicuntur Lectiones se-
quentes.*

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Corín-
thios.

Lectio j. Cap. ix. d

Conveniéntibus vo-
bis in unum, jam
non est Domini-
cam cœnam manducáre.

Unusquisque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnit, et confúndit eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

R. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázimos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. — Et edent.

Lectio ij.

EGO enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradébatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine : hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemora-

tióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec veniat.

R. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. — Iste est.

Lectio iij.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè : reus erit córporis et sáanguinis Dómini. Probet autem se ípsium homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indignè, júdicium sibi manducat et bibit : non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dormiunt multi. Quod si nosmetípsos dijúdicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnemur.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium

panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúde cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. — Et ambulávit. **Gloria Patri.** Et ambulávit.

In II. Nocturno.

Añã. Memor sit Dóminus.

Psalmus xij.

Xáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitióes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in

equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligátí sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus, et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Añã. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Añã. Parátur.**Psalmus xxij.**

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pásuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Añã. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Añã. In voce exsultationis.

Psalmus cxi.

Quemámodum desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultationis, et confessionis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : *

salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvo-cat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añã. In voce exsultationis résonent epulántes in mensa Dómini.

℟. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **℞.** Et de petra, melle saturávit eos.

MENSE DECEMBRI.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymítáni.

Catechesi mystagog. iv.

Lectio iii.

Lepsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divinis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accipiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discipulis suis, dicens : Accípите, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accipiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípите, et bibite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac dixerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter dixerit : Hic est sanguis meus : quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

℞. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accípите, et comédite : hoc est corpus meum. **℟.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? — Accípите.

Lectio ii.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sânguine propinquitatem : et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sânguinem transmútárit? Adeas núptias, quibus cõrpora copulántur, vocátus, præter opiniõnem ómnium hoc fecit miraculum : et non multo magis sic eum corpus et sânguinem suum fruenda nobis donásse persuásus firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdone tamquam corpus ipsius et sânguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sânguinem : ut cum sumpseris, gustes corpus et sânguinem Christi, factus ejusdem cõrporis et sânguinis párticeps. Sic enim effícimur Christiferi, hoc est, Christum in cor-

póribus nostris ferentes, cum corpus ejus et sanguinem in membra nostra recipimus : sic secundum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes reddimur.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió-nem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me áni-ma mea. — Hoc fácite.

Lectio vij.

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum ságuinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritaliter accepissent, offénsi abié-runt retro : putábant enim, quod eos ad manducandas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaméto panes propositiós : ve-rum illi cum fúerint véte-ris Testaméti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaméto panis est cœ-léstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quamóbre-m non sic hæc atténda-s ve-

lim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum : corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitatió-nem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et ságuinis Christi párticeps fíeres.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriá-tur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo de-scénda : si quis manduca-verit ex hoc pane, vivet in ætérnum. — Hic est. **G**loria Patri. Hic est.

MENSIBUS JANUARIO.
ET FEBRUARIO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia lxx. ad popu-lum Antioch.

Lectio iv.

Necessárium est, dí-lectíssimi, myste-riórum discere mi-ráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum cor-

pus effícimur : membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus : sequámur autem initiáti, quæ dicún-tur. Ut itaque non tantum per caritátem hoc fíamus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem : hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semet-ípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos con-temperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum : ardén-ter enim amántium hoc est.

R. Coenántibus illis ac-cépit Jesus panem, et be-nedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Ac-cípíte, et comédíte : hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut sa-turémur? — Accípíte.

Lectio v.

Tamquam leónes ígi-tur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diabolo terríbles, et caput nostrum mente re-volvéntes, et caritátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt alén-

dos : ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et méipsum vobis ap-póno, vos omnes generó-sos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens : quippe qui vobis hic méipsum trádidí, mul-to magis id in futúro fá-ciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et ságuini comunicávi : vobis vicíssim ipsam car-nem et ságuinem, per quæ cognátus vester fa-ctus sum, tradó.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenávit, di-cens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió-nem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me áni-ma mea. — Hoc fácite.

Lectio vij.

At tendámus itaque nobis ípsis dílectís-simi, tálibus fruéntes bo-nis : et cum áliiquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujús-modi vítio, considerémus quibus facti sumus digni : talisque cogitatio nobis irrationábiliu-m mótuum sit corréctio. Quotquot ígi-tur hujus partícipes cor-

poris efficiamur, quotquot sanguinem degustamus; cogitemus quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinus virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis via! Nos corpus suum effecit, nobis suum communicavit corpus: et horum nos nihil a malis avertit.

R. Ego sum panis vitae: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. — Hic est. **Gloria Patri.** Hic est.

MENSE MARTIO.
Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Ex Homilia ix. ad populum Antioch.

Lectio iii.

Uoniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur et credámur, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Chri-

stus tradidit: sed sensibilibus quidem rebus, at omnia intelligibilia. Itidem et in baptisate: per rem nempe sensibilem aquam, donum confertur: intelligibile vero quod perficitur, generatio et renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda et incorporea tibi dedisset ipse dona: sed quoniam anima corpori conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi praebet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam aspícere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre: ipse vero tibi concedit non tantum videre, verum et manducare, et tangere, et intra te sumere.

R. Coenántibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accípite, et comedite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? — Accípite.

Lectio iv.

Igitur accedat nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi,

omnes ferventes, et excitati. Nam si Judaei stantes, et calceamenta in pedibus habentes, et báculos máibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant: te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profecturi, et propterea viatorum figuram habebant: tu vero debes in caelum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva poena proponitur indignesumentibus. Cogita quantum adversus proditorem indignaris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis et sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta suscipis anima, post tot beneficia, Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, colaphis caedi, et crucifigi: verum et semetipsum nobis commiscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit corpus.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemoratió-

nem. **V.** Memoria memor ero, et tabescet in me anima mea. — Hoc.

Lectio vj.

QUO non oportet igitur fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentem? os quod igni spiritali repletur, linguam quae tremendo nimis sanguine rubescit? Cogita quali sis insignitus honore, quali mensa fruaris. Quod Angeli videntes horréscent, neque libere audent intuéri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruore? Et quid dico, pastor? Matres multae sunt, quae post partus dolores, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, et per omnia nos sibi coagmentat.

R. Ego sum panis vitae: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est pa-

nis de cœlo descēdens, ut si quis ex ipso mandūcet, non moriātur. *℣.* Ego sum panis vivus, qui de cœlo descēdi : si quis manducāverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. — Hic est. *Gloria Patri.* Hic est.

In III. Nocturno.

Añā. Introibo.

Psalmus clix.

Udicā me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómīne iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incēdo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altāre Dei : * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi : * salutāre vultus mei, et Deus meus.

Añā. Introibo ad altāre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventutem meam.

Añā. Cibavit nos Dóminus.

Psalmus lxxv.

Exultate Deo adjutori nostro : * jubilāte Deo Jacob.

Súmīte psalmum, et date tympanum : * psalterium jucúndum cum cithara.

Buccināte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitatís vestræ :

Quia præcéptum in Israel est : * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph púsuit illud, cum exiret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscondito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiúnis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus

Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiúnibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimicos eórum humiliássem : * et super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibavit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Añā. Cibavit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Añā. Ex altári.

Psalmus lxxviiij.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtutum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit

sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Dómine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliú abs te : * ascensionē in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum in loco, quem púsuit.

Etenim benedictiúnem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtutem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum exaudi oratióne meam : * áuribus pécipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in faciē Christī tui :

Quia melior est dies una in átriis tuis * super milia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitāre in tabernaculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos,